

Мельник І. М. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки СНУ імені Лесі Українки
Гладь С. О. – студентка педагогічного факультету СНУ імені Лесі Українки

Використання інтерактивних технологій в методичній роботі сучасного дошкільного навчального закладу

Постановка проблеми. Актуальність дослідження зумовлена характерною тенденцією сучасного підходу до професійної діяльності педагога, забезпечення гармонійного співвідношення особистісних, професійних і творчих якостей, розвиток неповторної індивідуальності та самостійності.

Пошуки оптимальних шляхів реалізації поставленого часом вищезначеного завдання зумовили появу педагогічної інноватики, в системі якої чільне місце посідають інтерактивні технології.

У педагогічній інтерпретації інновація означає нововведення у педагогічній системі, що поліпшує хід і результати навчально-виховного процесу.

Біля джерел розробки інтерактивних технологій стояли відомі науковці В. Сухомлинський, В. Беспалько. На сучасному етапі цікавими напрацюваннями в даному аспекті є роботи О. Пошетун, Н. Побірченко, Л. Роєнко, Г. Коберника, І. Дичківської, К. Крутій, Т. Поніманської тощо.

Мета дослідження полягала в теоретичному обґрунтуванні змісту інтерактивних технологій в методичній роботі дошкільного закладу, виявленні педагогічних умов їх ефективного застосування.

Інноваційність розглядають не тільки як налаштованість на сприйняття, продукування і застосування нового, це означає: відкритість вихователя до діалогічної взаємодії з вихованцями; відкритість культурі та суспільству; відкритість свого «Я», власного внутрішнього світу, організація педагогічного середовища, яке сприяло б формуванню і розвитку образу «Я».

Суть педагогічних технологій, їх класифікацію досить ґрунтовно розкрито у роботах І. Дичківської, А. Нісімчука, І. Смолюка, О. Пошетун, О. Падалки, Н. З. Дудник, М. М. Чечіль, Г. Селевко, В. Химинця та інших.

Г. К. Селевко класифікує педагогічні технології стосовно школи. [1, 25–30] Але ця класифікація може бути цікавою і для системи дошкільної освіти.

1. Технології, що характеризуються ставленням дорослих до дитини.
2. Авторитарні технології, які відрізняються жорсткою організацією шкільного життя притиском ініціативи та самостійності школярів.
3. Особистісно-орієнтовані технології зорієнтовані на особистість дитини, забезпечуючи її розвиток, реалізацію природних потенціалів.
4. Гуманно-особистісні технології – це ідеї всебічної поваги і любові до дитини, оптимістичну віру в її творчі сили, відкидають примус та насильство.
5. Технології співробітництва реалізують демократизм, рівність, партнерство у взаєминах педагога і дитини.
6. Технології вільного виховання акцентують увагу на наданні дитині свободи вибору і самостійності.

Спосіб, метод, засіб навчання визначають різні технології: догматичні, репродуктивні; пояснювально-ілюстративні, програмового, проблемного, розвивального навчання; діалогічні, комунікативні, ігрові, творчі та інші.

Результати дослідження. У контексті нашого дослідження значущим є виділення інтерактивних технологій. Суть інтерактивного навчання у тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх дітей. Це співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове, навчання у співпраці), де і вихованець, і педагог є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, рефлексують із приводу того, що вони знають, вміють та здійснюють. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Воно ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, виробленню цінностей, створенню атмосфери співпраці, взаємодії, дає вихователю змогу стати справжнім лідером дитячого колективу.

Інтерактивна взаємодія унеможливорює як домінування одного учасника навчального процесу над іншим, так і однієї думки над іншою. Під час інтерактивного навчання діти вчаться бути демократичними, спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати продумані рішення.

Висновки. На нашу думку, інтерактивні методи навчання педагогів мають найбільший потенціал при підготовці професіоналів, здатних зайняти активну позицію у виборі методів роботи з дітьми. А тому вихователь-методист дошкільного закладу має досконало володіти ними.

За допомогою інтерактивних методів навчання можна розвинути у педагогів здатність працювати у команді, здійснювати спільну проектну і дослідницьку діяльність, відстоювати свої позиції, обґрунтовувати власну думку і толерантно ставитися до чужої, приймати відповідальність за себе і команду.

Джерела та література

1. Селевко Г. К. Современные образовательные технологии: Учебное пособие / Г. К. Селевко. – М.: Народное образование, 1998. – 256с.
2. Дичківська І. М. Основи педагогічної інноватики / І. М. Дичківська – Рівне, 2001. – 222с.
3. Васьков Ю. В. Педагогічні теорії, технології, досвід : [Дидактичний аспект] / Ю. В. Васьков – Харків, 2000. – 120 с.
4. Машкіна Л.А., Поніманська Т. І. Підготовка студентів до інноваційної педагогічної діяльності – Ч.1. / Л. А. Машкіна, Т.І. Поніманська. – Хмельницький, 1998. – 332с.

Пріма Р. М. – доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки
СНУ імені Лесі Українки
Гребенюк Ю. Р. – студентка V курсу
педагогічного факультету
СНУ імені Лесі Українки

Феноменологія творчої особистості: теоретичні аспекти

Постановка проблеми. На сьогоднішній час проблема творчого розвитку дитини набирає дедалі більшої ваги. Громадськість усвідомлює, що, тримаючи курс на формування вітчизняного інтелектуального потенціалу, слід розвивати в межах можливого творчі здібності кожної дитини, а не особливо обдарованих.

Забезпечення творчого розвитку особистості – найважливіше завдання всіх світових освітніх систем. Одним із основних напрямків гуманізації освіти є спрямування навчального процесу на форму-